

nister — at fremkomme med en Lov, som skulde hvile paa det samme Grundlag, som her af det meget ærede Udvalg er benyttet ved Udarbejdelsen af dette Forslag, saa skulde jeg dog meget henstille til det høitærede Landssting, om det ikke skulde være at foretrække, ganske at stille denne Deel af Lovudkastet i Bero for denne Gang og afvente et Lovforslag i den Retning, der vistnok da vilde kunne komme til at omfatte alle de Forhold, som retteligt burde indordnes i en saadan Lov.

Rosenkrantz: Jeg har været i nogen Tvivl om, hvorvidt jeg har været heldig med Ordene i den af mig foreslaaede Tilføining. Jeg seer nu, saaledes som jeg har forstaaet den ærede Ordfører, at jeg har været meget uheldig; thi han har nemlig i dette Dieblit udtalt, at denne Tilføining kun skulde gaae ud paa, at Fuldmægtigen eller Den, som stod i Huusbondens Sted, var besejret og berettiget til at møde paa Dennes Vegne; jeg har derimod ønsket at udstrække det derhen, hvor det med saa meget Held og med samme Virkning burde og kunde anvendes, og jeg anseer det for noget ganske Markværdigt, at Tvistigheder, naar de reise sig inellem Lyndet paa den ene Side og den, der staar i Huusbondens Sted, paa den anden Side, herefter vilde blive behandlet politieretsmæssigt, naar Sagen, der directe reises mellem Huusbonde og Lynde, bliver behandlet efter den Forligsmægling, som her er foreslaaet. Jeg kan derfor kun beklage at være bleven saa aldeles misforstaaet, og jeg beklager den haarde Fordømmelsesdom, der er udtalt over denne Tilføining, som jeg ønskede og endnu i dette Dieblit ønsker maatte vedtages som aldeles nødvendig.

Nyholm: I Anledning af de Bemærkninger, som idag ere gjorte af den høitærede Justitsminister, angaaende det Forslag til en Forligsindretning, som for Dieblifket foreligger til Thingets Behandling, skal jeg tillade mig at bemærke nogle saa Ord. Den største Deel af de Bemærkninger, Justitsministeren har fremført, vil Udvalget naturligvis tage under meget noie Overveielse inden 3die Behandling, og navnlig det Spørgsmaal, som Justitsministeren først bragte paa Bane, nemlig om den Betaling, som dette Institut vilde

medføre, — en Udgift, som vilde andrage indtil 4 Mk. i Alt; men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at dette vil blive Maximum, hvorimod jeg haaber, at i Reglen vil den ene Mk., der skal erlægges for Udskrift af Forliget og Attest om Mæglingen, bortfalde, da jeg haaber, at Forligsindretningen vil have den Følge, at der bliver Forlig, og, naar det bliver Tilfældet, bryder man sig sjelden om at faae denne Udskrift, hvorfor jeg ikke troer, at denne Udgift vil blive af nogen overordentlig stor Betydning. Jeg troer i det Hele ogsaa, at, naar man i vore Dage skriver Love, maa man med Hensyn til saadanne Udgifter tage noget Hensyn til, at man ikke ubetinget kan holde sig til de Udgifter, der tidligere have været bestemte i ældre Love; thi jeg troer, at det er noksom bekjendt, at de Betalinger, der erlægges paa Landet efter mange af disse Bestemmelser, navnlig til Stævningssmand og til Sognefogder, ere af en saadan Ubetydelighed, at jeg troer; disse Indretninger ikke ret godt længere kunne bestaae, dersom man ikke vil tænke paa at forsøge Lønningerne til dem. Det er jo ogsaa et Factum, at der for Dieblifket fra Justitsministeren overalt i Landet indhentes Betænkninger fra Communalbestyrelserne om at forhøie Lønningen for Sognefogderne. Imidlertid er dette jo vist Noget, som i denne Sag har en temmelig underordnet Betydning. Med Hensyn til, at den høitærede Justitsminister har meent, at Forslaget saaledes, som det nu er, ogsaa kunde indbefatte Dagleiere — saaledes forstod jeg ham idetmindste, — saa vil det efter min Mening vist være overmaade ønskeligt, om de Stridigheder, som kunde opstaae mellem Dagleiere og Huusbonden, ogsaa kunde faae deres Afgjørelse ved dette Institut; thi jeg troer, at det vilde være heldigt, om saadanne ubetydelige Sager saa hurtigt som muligt og paa en lempelig Maade for begge Parter kunne blive afgjorte. Men, idet jeg indrømmer dette, troer jeg dog virkelig ikke, at man kan gaae saa vidt, som den ærede 5te Landsstingssmand for 9de Kreds nylig er gaaet, idet han troede, at man navnlig af den Grund heller ikke paa nogen Maade kunde lade dette Forslag komme ind i Lyndeloven. Jeg troer, at den hele Grøndse, som man kan